

РЕШЕНИЕ

№ 7594

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9407** по описа за **2022** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на „ИРИ ТРЕЙД“АД- С. с представляващ И.Л. и с проц.представител адв. П.Т. против Решение № 2380/28.06.22г по нахд № 15899/21г на СРС, НО, 107ми състав, с което е потвърдено НП № 169/21г на Директор на ТД“Митница“-С. при Агенция „Митници“, с което на касатора е наложено адм.наказание „имуществена санкция“ в размер на 400лв, на осн. чл. 112 ал.4 вр. ал.1 вр. чл. 84 ал.7 т.1 от ЗАДС.

В кас.жалба се твърди, че решението е недопустимо, неправилно и мат.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и за отмяна на НП, претендират се разноски. Сочи се, че дружеството за първи път въвежда в страната акцизна стока, като явно не се е справило успешно с митническите формалности. Издадени са му общо 6 бр. НП, което СРС погрешно не намира за нарушение/всъщност не са налице 6 отделни нарушения/.Освен това изпращачът от Германия изпратил допълнително стоки, за които на дружеството е издадено още едно НП, т.е. наказан е повторно за същото нарушение.Базите на дружеството в страната не са самостоятелни лица/нямат правосубектност/, и съгл. нормите на ЗАДС- наказанието следва да е само 1 бр, наложено на дружеството за цялата стока в камиона.Фискът не е ощетен, доколкото предвидената акцизна ставка на тази стока е 0.00лв.Незнанието на закона не извинява дружеството, но нарушението му е първо и не е следвало да му се налага най-тежката

санкция по чл.112 ал.4 от ЗАДС/санкцията е непропорционална./Международната товарителница не съдържа дата на разтоварване, поради което нарушението не е безспорно доказано.Товарителницата за вътрешен превоз няма за предмет процесната стока, като нейният предмет е различен от посочения в международната товарителница и в удостоверението за платен акциз. В съд.заседание адв. Т. поддържа жалбата и твърди, че е налице хипотезата на маловажност по чл.126„б“ от ЗАДС/размерът на дължимият акциз да не надвишава 100лв/. сочи се, че вече има произнасяния на АССГ по останалите НП, съставени по отношение на стоката в същия камион.

Ответникът - ТД“Митница“-С. при Агенция „Митници“ се представлява от юрк.В., който оспорва жалбата, моли за отхвърлянето ѝ, претендира юрк.възнаграждение, оспорва претендираните разноски от касатора/тъй като не представя доказателства за реалното им заплащане/.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на кас.жалба.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К..състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание-само ако има такива възражения.

Касационната инстанция не е съдебна инстанция, която непосредствено събира, проверява и анализира доказателствените материали. Затова тя не може да установява нови фактически положения, различни от включените в предмета на доказване факти и обстоятелства, приети за установени от въззивната инстанция. Касационният съд само контролира правилното приложение на материалния и процесуалния закон, поради което не може да подменя вътрешното убеждение на инстанциите по същество, на които е възложено да обсъждат резултатите от проведеното съдебно следствие.

К..състав намира решението на СРС за валидно и допустимо, както и за проц. и мат.законосъобразно, по следните съображения:

СРС се е произнесъл при фактическа обстановка-безспорно установена от събраните доказателства, вкл. от показанията на актосъставителя. Фактите всъщност не се оспорват от наказаното лице, спорът между страните е правен, а не по фактите. Установено е, че на 30.03.2021г. „Ири Трейд“ АД регистрира електронен акцизен данъчен документ с уникален контролен номер 0000000005946327- за получените акцизни стоки по Удостоверение за платен акциз № BG005800/2119274/04.03.2021г, получени от дружеството в [населено място] на 26.02.21г. В представената международна СМР-товарителница митнически органи констатирани, че в клетка 24 не е посочен задължителният реквизит „дата на разтоварване“. При извършената проверка се установило, че акцизните стоки са получени в [населено място] на 26.02.2021г., като по този начин дружеството не е спазило изискванията на чл.84, ал.7, т.1 ЗАДС, за което е съставен АУАН № 147/14.05.2021г. Въз основа на тази фактическа обстановка въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. Този извод е правилен.

Неоснователно е оплакването за допуснати съществени процесуални нарушения

поради отказа на съда да обедини в едно производство всички административнонаказателни дела срещу дружеството. Съгласно чл.36, ал.1 ЗАНН, със съставянето на всеки акт за извършено административно нарушение се образува отделно административнонаказателно производство. От доказателствата по делото се установява, че се касае до внос на различни по вид и количество стоки, за което са съставени шест отделни АУАН. Освен това дружеството е имало право да заяви с едно общо уведомление всички стоки, които ще получи на различни места на територията на страната, но не е сторило това.

Неоснователно е оплакването за нарушение на материалния закон и правото на ЕС. Съгласно чл.43, ал.1, т.1 ЗАДС дължимият акциз следва да бъде начислен с издаването на акцизен данъчен документ или регистриран електронен данъчен документ на датата, на която е станал дължим. Чл.84, ал.7, т.1 ЗАДС определя, че акцизен данъчен документ се издава на датата, на която акцизните стоки са освободени за потребление по смисъла на чл.20, ал.2 ЗАДС. Вярно е, че чл.84, ал.7, т.1 ЗАДС предвижда издаването на акцизен данъчен документ за всеки получател и всяко превозно средство, но следва да бъде съобразена и нормата на чл.20, ал. 2 съгласно която задължението за заплащане на акциз възниква от датата на освобождаване на акцизните стоки, т.е. от датата на извеждането на акцизни стоки от данъчен склад, което означава, че за всяко получаване на акцизна стока и извеждането ѝ от данъчен склад следва да бъде подадено отделно уведомление по чл.76в, ал.4, т.1 ЗАДС. Не е нарушена и нормата на чл.112, ал.4 ЗАДС както твърди касаторът. Безспорно е установено, че акцизът е станал дължим на 26.02.2021г, а дружеството го е начислило на 30.03.2021 г. – повече от един месец след законоустановения срок. Административнонаказващият орган правилно е приложил разпоредбата на чл.112, ал.4 ЗАС и е наложил наказание в предвидения от закона минимум.

Не се установява нарушение разпоредбите на Директива 2008/118/ЕО. Същата е транспонирана в българското законодателство, което точно е приложено в настоящия случай.

Съдът намира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установяването на административното нарушение и налагането на административно наказание са извършени от компетентни административни органи в кръга на предоставените им правомощия.

К.жалба е напълно неоснователна.В този смисъл и Решение на АССГ по канхд № 4832/22г.

При този изход на спора, на ответника се дължат разноски в мин.размер по чл.27е от НЗПП- 80лв.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 и ал.3 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2380/28.06.22г по нахд № 15899/21г на СРС, НО, 107ми състав.

ОСЪЖДА „ИРИ ТРЕЙД“АД- С. с представляващ И.Л. да заплати на Агенция „Митници“ сумата от 80лв, представляваща юрк.възнаграждение за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: